

Korte Mededelingen

WEDEROM EEN REUSACHTIGE PARELDUIKER (Gavia arctica arctica)

De Heer G. J. de Haan van het „Texels Museum” zond mij ter bestudering een Parelduiker, die bijzonder grote afmetingen bleek te bezitten. Dit is het derde reusachtige exemplaar van *Gavia arctica arctica* uit Nederland (zie: Limosa 34, 1961, p. 185—188). De gegevens volgen hieronder:

♂, overjarig winterkleed, 14 januari 1962, Noordzeestrand, Texel (nabij paal 16). De vogel werd levend, doch in zieke toestand aangetroffen. Bij sectie bleek de wand van de linker abdominale luchtzak etterige bulten te vertonen.

Vleugel, 328 mm.

Snavel, vanaf voorrand neusgat, 51 mm.

Tarsus, 88 mm.

Middenteen, zonder nagel, 103 mm.

Crista sterni (borstbeenkam), 224 mm.

Femur (dijbeen), 60 mm.

De vogel bevindt zich opgezet in het „Texels Museum”.

K. H. Voous (Zoölogisch Museum, Amsterdam).

SUMMARY:

Another gigantic specimen of Gavia arctica arctica.

Record of a third gigantic specimen of *Gavia arctica arctica* in the Netherlands, ♂, adult winter plumage, 14 January 1962, Texel. The measurements are given above and should be compared with those mentioned in Limosa 34, 1961, p. 185—188.

EEN WAARNEMING VAN DOUGALLS STERN (Sterna dougallii).

Op de 21ste mei 1962 werd door ons bij de Cocksdorp op Texel een stern waargenomen, welke op de volgende kenmerken als Dougalls Stern gedetermineerd werd.

Postuur als Visdief, echter in de vlucht en in zit een bijzonder lange staart. In zit stak de staart ver buiten de eindpunten van de vleugels uit. De vlucht op zichzelf was sierlijker dan van de Visdief. De lange staart en het aanmerkelijk lichter voorkomen gaven de vogel een geheel ander uiterlijk dan de Visdief.

De snavel was slechts aan de basis oranje-rood, voor de rest zwart. Ook de poten waren oranje-rood.

Borst en buik waren wit. De lichte rose waas, welke te zien was, was beslist niet opvallend.

De vogel was vrij luidruchtig. Het geluid was dan ook de oorzaak, dat de waarnemers de vogel opmerkten. Het klonk als „juwik, juwik”; lang niet zo luid en raspand als bij de Visdief.

De vogel werd zowel in zit als in vlucht waargenomen gedurende circa 5 minuten en verdween uiteindelijk in de richting van Vlieland.

P. Boer, B. van Wissen en Ch. van Orden.

SUMMARY:

Sight record of the Roseate Tern.

On May 21st, 1962 a Tern was seen in the Frisian Island of Texel, which according to the observers belonged to the species *Sterna dougallii*. Till now only two finds were known for the Netherlands, among which one from this century.

Wetenschappelijke Vergadering op 3 februari 1962 in het Zoölogisch Laboratorium te Utrecht

Voor een talrijk en aandachtig gehoor hield de heer J. Dorst uit Parijs een voordracht over de vogels van het hoge Andesgebergte van Peru. Hij had daar enige maanden voor studie doorgebracht. Na een uiteenzetting te hebben gegeven van het terrein en het klimaat, vertelde hij hoe verschillende soorten bij afwezigheid van bomen hun toevlucht zochten tot de rotsformaties voor het bouwen van hun nesten. Zij vonden daar beschutting tegen de vaak harde wind en tegen de koude. De gesteldheid van het terrein had er toe geleid dat bepaalde soorten, die normaal nooit in elkaars nabijheid nestelen, dit thans wel deden. Bijzonder fraai waren de kleurendia's die spreker vertoonde. De voordracht was uitstekend opgebouwd en ondanks dat hij in het Frans gehouden werd, goed te volgen.

De secretaris, M. J. Tekke.

Wetenschappelijke Vergadering op 14 april 1962 in het Zoölogisch Laboratorium te Utrecht

De middag was geheel gewijd aan de Amerikaanse vogelwereld. De heer K. W. L. Bezemer gaf een inleiding over zijn bezoek aan de Verenigde Staten en vertelde van zijn belevenissen en contacten met Amerikaanse ornithologen. Hij vertoonde enige kleurendia's van soorten waarmede hij had kennisgemaakt en gaf de aanwezigen aan de hand van een geografische kaart een inzicht van de tocht die R. T. Peterson en J. Fisher hadden gemaakt. Gestart werd in het noorden van de oostkust en het einde van de tocht lag in het noorden van de westkust, in Alaska. Op deze tocht werd de 16 mm-kleurenfilm opgenomen die daarna werd vertoond. Zoals te verwachten was van Peterson was de kwaliteit van de film niet alleen uitstekend doch waren de beelden ook artistiek verantwoord. Het tweede deel van de film was geheel in Alaska opgenomen. Aangezien het een film was zonder geluid en tekst, vervulde de heer Bezemer de rol van explicateur; hij noemde de namen van de soorten die op het doek verschenen.

Een gul applaus was het bewijs hoe goed deze film, die door het lid J. Fisher belangeloos beschikbaar was gesteld, in de smaak was gevallen.

De secretaris, M. J. Tekke.